

Казім Ердоган: Давайте не забувати, що кожен з нас може стати шукачем притулку

18:01 15.01.2019 **Микола Мирний**

Казім Ердоган відомий своєю 43-річною волонтерською роботою та проектами, які борються з безголоссям і насильством у суспільстві.

Чоловік заснував громадську організацію "Aufbruch Neuköln", яка працює над інтеграцією біженців у Німеччині. У 2012 році федеральний президент Йоахім Гаук нагородив його орденом "За заслуги перед ФРН".

Казім Ердоган розповів **Центру інформації про права людини**, чому важливо уважніше ставитися до шукачів притулку, інтегрувати біженців у суспільство та чи можуть вони бути корисними країні.

Найбільша хвороба суспільства – відсутність комунікації. І в нашій громадській організації ми боремося проти цього спільною роботою з усіма учасниками. Кожен з нас може спекти хліб та зробити свій внесок, якщо цього захоче.

Минулого року в Німеччині вбили 147 жінок. Понад 160 тисяч жінок повідомили поліцію про насильство. У Туреччині з 2002-го до 2015 року – 14 300 вбитих жінок. Ми всі засуджуємо насилля, але мало робимо, щоб йому протидіяти. Через це 11 років тому я заснував першу в Німеччині групу батьків і чоловіків турецького походження.

Ми зустрічаємося раз на тиждень. Групою рівноправно керують чоловік і жінка. Ми обговорюємо питання домашнього насильства, насильства над дітьми, насильства у політиці, його причини та способи уникнення.

МОЇ ІНСТРУМЕНТИ

Бувають випадки, коли наркозалежні турки з Німеччини їдуть до Туреччини, щоб одружитися на "чистій" жінці, і сюди за традицією її привозять. Батьки думають, що якщо дотриматися цієї традиції, то це вилікує його від наркозалежності. Але це не вирішує проблеми. Дружина потім сама стає хворою.

Я от запитую в однієї такої дівчини: чому ж ти так одружилась? А вона відповідає, що вони провели разом відпустку в готелі і вона покохала його

за гарні очі. А коли приїхала сюди, то він виявився алкоголіком, наркозалежним і бив її.

Ситуація з так званими імпортними чоловіками може тривати хоч протягом 20 поколінь. З проблемою потрібно боротись інформованістю людей. Я багато разів звертався до турецьких телеканалів та влади, щоб вони інформували суспільство про небезпеки швидкого одруження на незнайомій людині.

Бувають також примусові одруження через майнові інтереси, коли батьки думають, навіщо вони будуть родичатись із чужою людиною, коли син може одружитися на двоюрідній сестрі.

Також я знайомий із вісьмома турецькими геями, яких змусили одружитись і народити з нелюбими дружинами дітей. Згодом вони змушені були переховуватися від рідних, зруйнувавши з ними стосунки. Батьки вважають, нехай їхня дитина краще помре, аніж буде геєм чи лесбійкою. Готові навіть самі задушити. Ми піднімаємо ці питання як у чоловічій, так і в жіночій групі взаємодопомоги, щоб пом'якшити їхнє ставлення до ситуації, якщо син чи донька розкажуть про свою належність до ЛГБТ.

Коли працюєш із людьми, потрібні інструменти та деталі. Мої деталі – розуміти, повністю приймати, довіряти та цінувати людину. Окрім цього, важливо говорити на одному рівні з людиною і зрозумілою мовою. Якщо вона не розуміє вашої мови, тоді вона замикається.

Я хочу розповісти вам про молодого турка, який одружився в Туреччині й приїхав сюди. Через сім років він розвівся з дружиною. Оскільки чоловік зрозумів, що не зможе уникнути насильства над своєю колишньою жінкою, він переїхав із Нюрнберга до Берліна і почав відвідувати нашу групу.

Через два роки він дізнався, що у його колишньої дружини з'явився чоловік. І в нього поїхав дах. Він узяв ніж і сів у машину. Дорогою до Нюрнберга він зупинився на заправці, почав пити каву і згадувати, що ж ми обговорювали в групі пана Ердогана. Він згадав, як ми говорили, що насильство ніколи не може бути рішенням і не приведе до позитивного

"У мой сумці немає насильства. Чоловіки проти насильства": Aufbruch Neuköln розповсюджує сумки із закликами до протидії насильству та організовує акції протесту проти насилля

результату.

Після цього він поїхав назад до Берліна, а ввечері розповів цю історію в групі. І це той самий спільно спечений хліб, про який я говорив. Люди, допомагаючи іншому в групі, допомагають і собі.

Коли людина, яка була на краю, розповідає про свій досвід, то це дійсно допомагає. 97% учасників передають свій досвід іншим учасникам, і це справді ефективно.

Ми вислуховуємо скарги жінок у групах і намагаємося допомогти їм. Деякі жінки дякують нам, адже їхні чоловіки змінили ставлення до них і стали спокійнішими.

Інформація про нашу організацію розходить сарафанним радіо. У нас у Берліні вже шість груп. Не минає й тижня, щоб до нас дружина не привела за руку свого чоловіка, аби той взяв участь у групі.

ГО "Aufbruch Neukölln" проводить групи взаємопідтримки

Окрім цього, три групи існують у Західній Німеччині. У нас є також змішані німецькомовні групи, які складаються із представників різних культур, і є турецько- та арабомовні групи.

Ми також відвідуємо різні центри для біженців із заходами на визначені теми

– виховання дітей без насильства, наркозалежність, азартні ігри, – пропонуємо біженцям заняття з німецької мови та кулінарні курси для матерів, на яких щотижня вони можуть вивчити кілька німецьких слів.

Ми хочемо їх підбадьорити, адже самі були на їхньому місці. Ми також приїхали сюди без знань німецької мови та перспектив.

Якби кожен біженець мав контакт з одним німцем, вони б почувалися краще. Тоді б у нього виникло відчуття, що його прийняли, визнали і цінують. А коли 800 людей розміщують в одному центрі для біженців, або, як я кажу, у клітці, – це не може бути виходом. Коли біженці лишаються між собою, вони не можуть соціалізуватися і починають "хворіти".

Це я знаю добре німецьку, з легкістю можу починати знайомство з німцями. А новоприбулі цього не можуть. Тому вони потребують більше уваги, любові та прихильності.

Ми працюємо не лише з турками, а й з іншими національностями. Для нас байдуже, чи вони прибули з України, Росії, Киргизстану, чи з арабських країн. Ми допомагаємо, тому що ми живемо в глобальному світі й проблеми усюди однакові.

А ЩО ТАКЕ ЧЕСТЬ?

Ми дискутуємо в групах, що таке честь, яка відіграє важливу роль у багатьох суспільствах. Більшість людей, передусім турецькі чоловіки, десять разів на день вам скажуть: *"У мене є честь, у мене є честь"*. А коли запитаєш, що для тебе це означає, вони не можуть аргументувати своєю відповідь. Вони згадують, як про це говорили діди та батьки: *"Ти чоловік. У тебе є честь. Ти повинен її захищати"*. Тоді ми запитуємо: *"А що, у дітей і жінок немає честі?"*

Цей термін потрібно наповнити змістом, якщо люди не розуміють або погано усвідомлюють його значення. У групі ми, зокрема, піднімаємо питання: людина з честю, яка вона? І тоді виходить, що це та людина, яка не краде, не обманює, виявляє солідарність, допомагає іншим.

От це важливо в групі – обговорювати релігію, Коран та спільні риси честі. І якщо її учасники висловилися, що таке честь, віднайшли спільні риси, тоді виходить, що ми вже всі разом домовилися про термін "честь".

МІГРАНТИ МОЖУТЬ БУТИ КОРИСНИМИ СУСПІЛЬСТВУ

Біженці можуть бути корисними суспільству, якщо з ними працювати. Якщо ж думаєш, як націоналіст, що німці вимирають, що іноземці завойовують Німеччину, ти однозначно не будеш відкритим, не побачиш їхніх позитивних сторін і не досягнеш результату з ними.

У 2030 році німців буде на 6 мільйонів менше, і можуть виникнути проблеми з пенсіями. Нам важливі кваліфіковані робітники, тому нам потрібна міграція.

Не варто узагальнювати біженців. У когось може бути одна проблема, у когось – багато в різних сферах. У нас серед біженців із Сирії багато академіків, учителів, інженерів і лікарів. Це чудово освічені люди. Деякі з них навіть освіченіші за німців. Але водночас у нас є частина біженців без освіти з Африки. Через це люди узагальнюють, передаючи картинку, що всі біженці однакові. Якщо конструктивно підійти до біженців, то держава від них може отримати зиск.

Я переконаний, самим українцям, як і будь-кому іншому, хто боїться мігрантів, потрібно просто спілкуватись із ними та брати участь у спільних активностях. Це працює всюди. Певні страхи виникають тому, що мігрантів не знають. А ви познайомтеся з ними, поговоріть з ними, і ви зрозумієте, що страхи виникли, зокрема, через неправдиву інформацію.

Я вважаю, що до расистів треба приходити з тезою: "Людино, ти ж не безсмертна. Ну який ти спадок лишиш по собі?" Давайте не будемо забувати, що кожен з нас у будь-який момент може легко стати біженцем.

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ: Мігрантофобська кампанія залишила 230 біженців без даху над головою – правозахисник

ХИБНІ ОЧІКУВАННЯ

До Німеччини приїжджають через бідність чи війну. Багато прибувають із неправильними сподіваннями.

Мігранти сподіваються, що на вулицях Німеччини валяються гроші. Вони думають, що, приїхавши сюди, зможуть фінансово підтримати своїх рідних у країнах, звідки вони прийшли. Але так легко не буває.

Багато людей повірили обіцянкам шахраїв, які не мають нічого спільного з реальністю. У світі вже утворилась індустрія шахрайства, де жертвами стають біженці. Шахраям байдуже їхнє життя. Вони перевозять 80 людей надувними човнами, у які мають вміщатися до 15 людей. Коли човен перевертається і люди тонуть, зловмисникам байдуже. Головне, що вони до цього поклали собі в касу 6–7 тисяч євро за одну людину. Найжахливіше, що таким чином життя людини коштує менше чашки чаю.

Туреччина прийняла 3,5 мільйона біженців. За це вона щороку від ЄС отримує до 4 млрд євро. Але більшість із них живуть на вулиці. Держава не піклується про них. Проте натомість наш диктатор (*Реджеп Таїп Ердоган – ред.*) розповідає світові, скільки країна прийняла біженців. Але ж важлива не кількість, а як поводяться з людьми! Тому важливо загалом пояснювати людям, що не все так просто в тих країнах, куди ви збираєтесь.

Багато з тих, кому пощастило потрапити до омріяної країни, переконуються, що це не та країна, яку вони уявляли. Тоді вони стають розчарованими і неправильно поведуться. Розчарована людина може стати агресивною, коїти насильницькі злочини,

втягуватись у наркоторгівлю, щоб швидше можна було заробити гроші. У таких випадках можна злетіти з катушок. Така людина вже не може адекватно мислити і наводити аргументи. З нею потім неможливо буде говорити, бо вже психічно хвора і перетворюється на годинникову бомбу.

Надалі поведінка розчарованих різна. Деяким щастить, що їх визнають і вони отримують дозвіл на роботу та проживання. Багато повертаються назад або їдуть до іншої країни. У кожної людини своє ставлення до життя, освіта, професія, сподівання та перспективи.

Наша громадська організація отримує підтримку від німецької влади. У 2019 році наше об'єднання одержить 70 тисяч євро від землі Берлін. Це небагато. Але у нас також є пожертви від різноманітних фондів і заможних людей. Крім того, я отримую щороку 20 тисяч євро за різноманітні виступи, доповіді та презентації, і прибуток іде в касу громадської організації.

Мені багато не потрібно. Мені вистачає пенсії. А все, що я заробляю, має приносити користь людям.

Записав Микола Мирний, журналіст Центру інформації про права людини